

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Тома Пожарлиев, дмн

на дисертационния труд на д-р Йорданка Георгиева Узунова
за присъждане на образователна и научна степен „доктор“

Дисертационният труд на д-р Йорданка Узунова е на тема „Ранен постоперативен период при деца с чернодробна трансплантация“. Темата е изключително актуална, особено за България, тъй като се интерпретират данните на трансплантирани деца в една клиника, в която единствено в страната се извършват чернодробни трансплантации на деца. Клиниката за трансплантации на болница „Лозенец“ е натрупала сериозен опит и успехи в чернодробната трансплантология. Тук се извършени и 27 трансплантации на деца, и то повечето от живи донори.

Дисертационният труд е написан на 129 стандартни машинописни страници. Онагледен е с 39 таблици. Ползваните литературни източници са 178.

Литературният обзор обхваща 50 стр. На основание на анализ на литературните източници д-р Узунова е представила съвременните схващания по проблемите на чернодробните трансплантации при деца. От този материал става ясно, че колегата Узунова е запозната в подробности с проблема. Авторите от литературния справочник са цитирани акуратно.

Д-р Узунова си поставя за цел „Да анализира честотата, причините и рисковите фактори за възникване на

посттрансплатационни усложнения през първите 30 дни и да се изгради модел за прогноза на риска и на стратегия за поведение.

Материалът на проучването се базира на 27 деца, на които е оператор и ръководител проф. д-р Л. Спасов. От тях живи са 21 и починали - 6.

За изясняване на проблема д-р Узунова разглежда следните данни и параметри.

- Пол, възраст, кръвна група
- Индикации за чернодробна трансплантация
- Състояние на пациента преди трансплантацията
- Вид донор – жив, трупен
- Време на студена исхемия /СИ/, топла исхемия /ТИ/ и време на ахепатална фаза /АФ/
- Продължителност на механичната вентилация и на количеството кръвопреливане
- Лабораторни показатели, проследени в определени дни
- Усложнения – афункция на графта, васкуларни, билиарни, инфекциозни
- Изход – с или без екзитус.

Представят се интересни данни: под 1 год са 63%, м/у 1 и 10 год са 22,25, м/у 10 и 18 год са 14,8%.

Индикациите за трансплантация са били: билиарна атрезия при 59,3%, прогресивна фамилна интрахепатална холостаза – 14,8%, синдром на Alagille, вродена чернодробна цироза, аденоматоза на черния дроб , хепатит Б и Budd Chiari синдром – по 3,7%, болест на Wilson – 7,4% .

Представя се и чернодробната недостатъчност: хронична – 85%, остра върху хронична – 4% и остра – 11%, а в коматозно

състояние – 11%. Освен това се отчита наличието или не на асцит и степента на малнутриция.

От жив донор са извършени 85,2% от трансплантациите, от трупен - 14,8%.

От усложненията най-чести са инфекциозните: пневмония 33,3%, сепсис 25% и абдоминални инфекции – 41,7% и хеморагиите.

Отчита се преживяемост 77,8% , най-висока е смъртността в групата м/у 1 и 10 години. Момичетата са с по-нисък процент на леталитет и усложнения. Интересен е и фактът – нулев леталитет при пациенти с кръвна група В и АВ.

Всички тези данни са представени в съвременни статистически модели и с доказан висок процент на достоверност.

Д-р Узунова прави 13 извода, с които съм съгласен напълно.

Като приноси приемам следните резултати.

Анализирани са 27 деца с чернодробна трансплантация в първите 30 дни след оперативния период, наблюдавани и лекувани от д-р Узунова.

Доказана е степента на влияние на рисковите фактори за изхода на оперативното лечение, като за целта е направен съответният анализ.

Разработен е математически модел на 6 рискови фактора, който позволява прогнозиране на леталния изход.

Установяването на тези рискови фактори и стремежът те да се минимизират е довело до получаването на много добри

резултати в ранния постоперативен период, сравними с тези във водещи клиники.

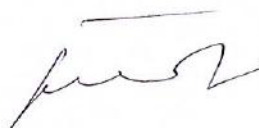
ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Представеният дисертационен труд е на актуална тема. Неговата значимост се засилва от факта, че оперираните пациенти са от един екип и са единствените оперирани деца с чернодробна трансплантация в България. Натрупаният опит е значителен с резултати, съпоставими с тези в други центрове. Колегата активно участва в лечението на пациентите, особено в тежкия ранен следоперативен период. Поставената цел е изпълнена. Отчетени са съществени приноси. Д-р Узунова представя и достатъчен брой публикации и доклади по темата.

Всичко това ми дава основание да предложа на членовете на Почитаемото научно жури да присъди образователната и научна степен „доктор“ на д-р Йорданка Георгиева Узунова.

12.06.2016 г

гр. София

проф. д-р Тома Пожарлиев, дмн